

РЕШЕНИЕ

№ 1026

гр. София, 11.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 2-РИ ГРАЖДАНСКИ, в публично заседание на петнадесети юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Мария Георгиева

Членове: Мария Яначкова
Асен Воденичаров

при участието на секретаря Павлина Ив. Христова
като разгледа докладваното от Асен Воденичаров Въззивно гражданско дело
№ 20221000500223 по описа за 2022 година

Производството е по чл. 258 и сл. ГПК.

С решение № 266085 от 13.10.2021 год., постановено по гр.д.№ 2183/2019 год. по описа на СГС, ГО, 18-ти състав, ЗАД „Булстрад Виена Иншурънс Груп“ е осъдено да заплати на ЧСИ Й. И. Ц., на основание чл.229 от КЗ /отм./ сумата от 125 532.18 лева, представляващи регресно вземане за платено на увредено лице обезщетение за причинени имуществени вреди, присъдени в производството по гр.д. № 671/14 г. на Добричкия окръжен съд и в.гр.д. № 208/18 г. на Апелативен съд – Варна, въз основа на сключен договор за застраховка „Професионална отговорност на частния съдебен изпълнител“, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба в съда до окончателното плащане, както и на основание чл.78, ал.1 от ГПК сумата от 5463.29 лева, представляваща направени разноски по делото.

Решението е обжалвано от ответника ЗАД „Булстрад Виена Иншурънс Груп“ с доводи за недопустимост и неправилност. Твърди, че ищеца не е активно легитимиран да предяви исковата претенция, не е посочил точните обстоятелства на които основава иска си и какви са действията и бездействията му при воденето на изпълнителните дела. Оспорват се изводите на съда за наличието на причинно следствена връзка между действията на ЧСИ и вредите на третата страна. твърди се също така, че иска е погасен по давност. Моли за отмяна на решението и отхвърляне на исковата претенция.

Въззиваемия ЧСИ Й. И. Ц. оспорва жалбата, като неоснователна, като твърди, че

първоинстанционното решение е постановено след внимателен анализ на събраните доказателства и не страда от посочените от ответната страна пороци. Моли за потвърждаване на решението и присъждане на разноски.

Жалбата е подадена в срока по чл.259, ал.1 от ГПК срещу подлежащ на обжалване съдебен акт от страна в производството, имаща право на жалба, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Атакуваното решение е валидно и допустимо, тъй като ищеца е посочил конкретните факти въз основа на които твърди дължимост на платените суми, поради което съдът е обвързан от направените от жалбоподателя оплаквания, касаещи наличието на предпоставките за ангажиране отговорността му като застраховател на делинквента, както и наличието на материалните предпоставки за прилагане института на погасителната давност досежно присъдените суми, при регресното вземане.

Фактичката обстановка е правилно установена от първоинстанционният съд и по нея не се спори.

Не е спорно, че с влезли в сила решение № 109/03.08.2018 г. по в.гр.д. № 208/18 г. на Варненския апелативен съд, с което е потвърдено решение № 155/12.06.2017 г., постановено по гр.д.№ 671/14 г. по описа на ДОС, в частите му, с които: 1/. ЧСИ Й. И. Ц. и останали 30 ответници са осъдени солидарно да заплатят на „Енерго Про Продажби“ АД сумата от 74 064.56 лева, представляващи обезщетение за вреди, съвместно причинени от злоупотреба с право на разноски и процесуално незаконосъобразно изпълнение – събиране от имуществото на длъжника ищец на суми за разноски от такси и адвокатски възнаграждения по три изпълнителни производства № 20147840400113, № 20147840400114 и № 20147840400115, ведно със законните лихви, считано от 25.02.2014 г. до окончателното плащане; 2/. ЧСИ Й. И. Ц. и останалите 20 ответници са осъдени солидарно да заплатят на „Енерго Про Продажби“ АД сумата от 8 125.62 лева, представляващи обезщетение за вреди, съвместно причинени от злоупотреба с право на разноски и процесуално незаконосъобразно изпълнение, събиране от имуществото на длъжника – ищец на суми за разноски от такси и адвокатски възнаграждения – по две изпълнителни производства № 20147840400144 и № 20147840400145, ведно със законните лихви, считано от 25.02.2014 г. до окончателното плащане и 3/. ЧСИ-то е осъден да заплати на „Енерго Про Продажби“ АД сумата от 436.38 лева, представляваща разноски. И двете решения са постановени при участието на третото лице помагач на ответника – ЗАД „Булстрад Виена Иншурънс Груп“. От обвързващата сила на мотивите се установява, че вредите са настъпили на 25.02.2014 г. – датата на предаване на сумите от третото задължено лице, съгласно чл.511 от ГПК и заверяване на сметката на ЧСИ.

Безспорно е също така, че професионалната отговорност на ищеца - ЧСИ Й. И. Ц. е била застрахована при ответника ЗАД „Булстрад Виена Иншурънс Груп“ за периода от 10.01.2014 г. до 10.01.2015 г., при уговорено основно покритие – причинени имуществени и неимуществени вреди на трети лица, и при лимит на отговорността на едно събитие – 450 000 лв. Ищецът е входирил при ответника уведомление с вх. № 02645/23.04.2014 г. с което

на основание ОУ за застраховка „Професионална отговорност на частния съдебен изпълнител“ и застрахователна полица N 3425140240000001/10.01.2014 г. е уведомил застрахователя, че на 22.04.2014 г. му е бил връчен препис от искова молба, подадена пред ОС – Добрич, по която е образувано търг. дело № 27/14 г., по която ЧСИ е ответник, като към уведомлението е приложен препис от исковата молба.

От приетото пред първоинстанционният съд заключение на съдебно-счетоводна експертиза, която се кредитира от съда като обективно дадена и неоспорена от страните се установява, че по изпълнителните дела № 113/14 г., № 114/14 г., № 115/14 г., № 144/14 г. и № 145/14 г. ЧСИ Й.Ц. е превел на вискателите общо сумата в размер на 124 386.19 лева, представляваща преведена от длъжника „Енерго Про Продажби“ АД сума /без върнатите надвнесени суми/. Съгласно представено от ЧСИ С. Х. удостоверение с изх.№ 39492/26. 10.2020 г. платените от ЧСИ Й.Ц. по изпълнително дело № 531/19 г. на ЧСИ С. Х. главници са в размер на 74 064.56 лева, а платените от него законни лихви за периода от 23.04.2014 г. до 09.04.2019 г. върху главниците, платени по изпълнително дело № 531/19 г. на ЧСИ С. Х. са в размер на 38 504 лева. Общият размер на платените главници и лихви по изпълнително дело № 531/19 г. е 112 568.56 лева. Съгласно представено от ЧСИ С. Х. удостоверение с изх. № 39513/26.10.2020 г., платените от ЧСИ Й.Ц. по изпълнително дело № 532/19 г. главници са в размер на 8 125.62 лева, а платените от него законни лихви за периода от 23.04.2014 г. до 09.04.2019 г. върху главниците са в размер на 4 224.29 лева. Общият размер на платените главници и лихви по изпълнително дело N 532/19 г. е 12 349,91 лева. По двете изпълнителни дело ЧСИ Й.Ц. е превел общо суми за главници и лихви в размер на 124 918.47 лева. Също така се установява от експертизата, че сумата, която ЧСИ Й.Ц. е платил като съдебни разноски по гр.д. № 671/14 г. на ДОС и по гр.д. № 208/18 г. на АС – Варна, е в общ размер от 613.71 лева.

При така установеното фактическа обстановка съдът приема от правна страна следното:

Съгласно разпоредбата на чл.229 от КЗ /отм./ застрахованият има право да получи застрахователното обезщетение, ако е удовлетворил увреденото лице. Съгласно разпоредбата на чл.25, ал.1 от ЗЧСИ частният съдебен изпълнител се застрахова за времето на своята дейност за вредите, които могат да настъпят вследствие на виновно неизпълнение на неговите задължения, като за това Министъра на правосъдието издава специална наредба. Съгласно разпоредбата на чл.3 от Наредба № 2 от 06.02.2006 г. за задължителното застраховане на частните съдебни изпълнители задължителната застраховка на частния съдебен изпълнител покрива отговорността за причинените на страните, другите участници в изпълнителното производство и на всички трети лица имуществени и неимуществени вреди, настъпили вследствие на виновно неизпълнение на неговите задължения.

За да бъде проведен успешно така предявеният иск на застрахования срещу застрахователя, следва да се установят по безспорен начин наличието на следните предпоставки: наличие на валидно сключен договор за застраховка "Професионална отговорност на застрахования в качеството му на частен съдебен изпълнител" между страните по делото; по време на действието на застрахователния договор да са причинени имуществени вреди на страни или

трето лице, в резултат виновно неизпълнение на професионалните му задължения като ЧСИ, съгласно действащата нормативна уредба, както и застрахованият да е изплатил обезщетение за вредите, причинени на увреденото лице. От друга страна следва да не са налице предвидените в разпоредбата на чл.5 от Наредба № 2 за задължителното застраховане на частните съдебни изпълнители хипотези. От събраните по делото писмени доказателства се установява по безспорен начин, че между ищеца в качеството му на частен съдебен изпълнител с рег. № 784 на КЧСИ и ответника е било налице валидно застрахователно правоотношение по посочената застрахователна полица, с предмет задължителна застраховка, съгласно чл.25, ал. 1 от Закона за частните съдебни изпълнители. Не се спори, а се установява и от доказателствата по делото, че с влязло в сила решение ищецът, в настоящето производство е осъден да заплати на „Енерго Про Продажби“ АД обезщетение за имуществени вреди по изпълнителните дела № 113,114 и 115 от 2014 год. по описа на частния съдебен изпълнител в резултат на незаконосъобразно изпълнение на професионални задължения. Видно от мотивите на влязлото в сила решение, както и на решенията на апелативния и Върховния касационен съд ищецът в настоящето производство е осъден да заплати на длъжника в изпълнението обезщетение за имуществени вреди, в резултат на негови неправомерни действия, представляващи претърпени загуби. Влязлото в сила решение е задължително за съдилищата.

Обемът на отговорността на застрахователя спрямо застрахования обхваща обезщетение за вредите от увреждането, лихвите за забава, присъдени в тежест на застрахования – чл.223, ал.2 КЗ /отм./, както и разноските по дела, водени срещу застрахования за установяване на гражданската му отговорност – чл.223, ал.4 КЗ /отм./. Отговорността за лихвите за забава е ограничена до лихвите, начислявани след съобщаването по смисъла на чл.224, ал.1 КЗ /отм./, т. е. след изпълнение на задължението на застрахования да уведоми застрахователя за обстоятелствата, които могат да доведат до възникване на гражданската му отговорност, за предявени иски срещу него или за плащанията, които е извършил. Отговорност за разноските по граждански дела, водени срещу застрахования, възниква, само ако застрахователят е привлечен в процеса. Съгласно разпоредбата на чл. 223, ал. 2 КЗ /отм./ платените лихви за забава се дължат от застрахователя от датата на съобщаването по чл. 224, ал. 1 КЗ /отм./ от застрахования на обстоятелствата, които биха могли да доведат до възникване на гражданска отговорност. В случая се установи, че ответника е бил уведомен на 23.04.2014 год.

Въз основа на това и след съобразяване със приетото по делото заключение на вещото лице съдът приема, че задължението за плащане на застрахователно обезщетение възлиза на сумата от 125 532.18 лева, която включва платени главници и лихви по изпълнително дело № 531/19 г. по описа на ЧСИ С. Х. в размер на 112 568.56 лв., както и платени главници и лихви по изпълнително дело № 532/19 г. по описа на същото ЧСИ в размер на 12 349.91 лева, както и платени съдебни разноски в съдебното производство, в което ответното застрахователно дружество е било привлечено като трето лице - помагач, в размер на 613.71 лева.

Неоснователно е възражението на ответника за изтекла погасителна давност досежно вземането. В случай е приложима нормата на чл.378, ал.5 от КЗ /предвид нормата на §22 от ПРЗ на КЗ/ предвижда, че регресните и суброгационни иски и исковете на причинителя на вредата по чл.435 срещу застрахователя по застраховки „Гражданска отговорност“ по т.10-13, раздел II, буква „А“ от приложение № 1 се погасяват в срок 5 години, считано от датата на извършеното плащане от страна на застрахователя по имуществена застраховка или от страна на причинителя на вредата. От това следва, че правото на платилия застрахован спрямо застрахователя му по задължителна застраховка „Професионална отговорност“ се погасява с общата пет годишна давност, която започва да тече от датата на извършеното плащане, когато възниква регресното право, а не от датата на настъпване на застрахователното събитие, както се твърди от ответника. Ето защо, при извършено в полза на увреденото лице окончателно плащане на 09.04.2019 г. на дълга по изпълнително дело № 531/19 г. и по изпълнително дело № 532/19 г. и двете по описа на ЧСИ С. Х., както и на 24.07.2020 г. на съдебните разноски в съдебното производство, в което настоящия ответник е бил привлечен като трето лице - помагач, то към датата на предявяването на исковата молба в съда – 06.02.2019 г. не е бил изтекъл 5 - годишен период от време, който да е произвел погасителен ефект по отношение субективното материално право на ищеца и възражението за изтекла погасителна давност се явява неоснователно.

Изложеното мотивира съда да приеме, че предявения иск с правно основание чл.229 КЗ /отм./ е основателен и следва да се уважи изцяло.

Поради съвпадане в изводите на двете инстанции, решението на Софийски градски съд следва да бъде потвърдено.

Съобразно изхода на спора пред въззивния съд, ответника следва да бъде осъден да заплати на процесуалния представител на ищеца на основание чл.38, ал.2 от ЗАДв възнаграждение в размер на 4 041 лева, за осъществено безплатно представителство по делото, определено съгласно чл.7, ал.2 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 год. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

По изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 266085 от 13.10.2021 год., постановено по гр.д.№ 2183/2019 год. по описа на СГС, ГО, 18-ти състав.

ОСЪЖДА ЗАД „Булстрад Виена Иншурънс Груп“ да заплати на адв. Л. К. Ч., на основание чл. 38, ал.2 от ЗАДв сумата от 4 041 лева.

Решението може да се обжалва при условията на чл. 280 от ГПК с касационна жалба в едномесечен срок от връчването му на страните пред ВКС.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____